

Jeg er ikke enig i det hele, men et af hendes hovedbudskaber var, at det vil være fornuftigt at dele lovforslaget, og det synes jeg man skal lægge sig på sinde. Jeg vil også håbe, at andre af ordførerne vil kommentere det senere, for det vil gøre det langt lettere for dem, der interesserer sig for sagen og ikke sidder i udvalget.

Forslaget rører ved noget af det mest fundamentale i vores tilværelse, og da jeg ikke var til stede, da man vedtog den eksisterende lov om kunstig befrugtning, kan jeg ikke andet end meddele her, at det er en metode, jeg er grundlæggende imod, ligesom jeg er imod abort. Jeg mener, det fører ud på et skråplan.

Og hvorfor så det? Jo, da jeg var ung, havde vi abortdebatten kørende, og når man skal vælge den politik, man vil prøve at tilrettelægge sit arbejde på, må man jo søge ned til grunden. Hvad er det, man skal tage sit udgangspunkt i? Jeg synes, man skal tage sit udgangspunkt i den svageste, den mest forsvarsløse, og hvor finder vi den svageste og mest forsvarsløse i vores samfund? Det er selvfølgelig det ufødte barn.

Vi skal ikke prøve at gøre os til dommere over, hvem der har ret til at leve, og hvilke kvalifikationer man skal have for at få lov til at få et liv i denne verden. Så tiltager vi os en rolle som Vorherre, og det mener jeg ikke vi er i stand til.

Men er der ikke en masse barnløse, vi kunne hjælpe med dette forslag? Jo, det er et godt argument, og jeg forstår godt, at folk kæmper for at få et barn, hvis de ikke har et, og det skal de selvfølgelig have alle muligheder for at arbejde for. Men der er andre muligheder end kunstig befrugtning.

Men hvad så med dem, der får et mongolbarn? Jamen ligesom jeg har barnløse i min nærmeste bekendtskabskreds og familie, kender jeg også mongolbørn, og derfor har jeg også svært ved at sige, at man skal have lov til at sortere dem fra. Mange har nævnt eksempler på, hvor glade mongolbørn er, og hvilke andre oplevelser de giver i tilværelsen sammenlignet med dem, de såkaldt almindelige børn giver. Jeg mener ikke, vi har ret til at sortere dem fra.

Hvis vi begynder at sortere mennesker, rører vi ved det helt fundamentale i vores kultur. Hvis vi graver ned til bunden af vores kultur, hvad er det så, der karakteriserer den kristne europæiske kultur mere end noget andet? Det er, at vi prøver at sætte det enkelte menneske i centrum og ikke systemerne. Vi har frihed og ansvar for vores tilværelse, og den skal vi ikke lade alle mulige maskinpassere overtage for os.

Hvis vi begynder at sortere menneskerne, går det galt. Så er et medmenneske ikke længere et helligt individ, som vi skal gøre noget for at hjælpe. Vi lægger en bombe under vores kultur, hvis vi begynder at indføre erhvervslivets rationalitets- og effektivitetsbetragtninger. Hvis vi skærer alle de skæve og de mærkelige væk, så får vi et fattigere Danmark.

Vi kan også tænke tilbage på, hvordan det gik galt, da teorierne om racepleje og racehygiejne fra slutningen af sidste århundrede kulminerede midt i dette århundrede med de størst tænkelige grusomheder. Jeg synes, det må fortælles os alle sammen, at her kan vi meget let brænde fingrene, og her skal vi holde os væk. Næste trin bliver jo at begynde at frasortere de gamle, der ikke længere skal have ret til at leve, fordi de alligevel ikke har noget ud af livet, og det ved vi heldigvis bedre end dem. Vi skal huske på, at vi alle bliver gamle en dag og kan komme ind i den sorteringsmaskine.

Hvis vi skal prøve at løse disse problemer, skal vi i stedet sørge for at forebygge, som både den konservative ordfører og Enhedslistens ordfører påpegede meget tydeligt. Vi skal sørge for at forebygge miljøpåvirkninger, der gør mænd og kvinder uegnede til at få børn. Det er noget, vi skal vægte langt højere, og her ville den forebyggende indsats også være en god sundhedspolitik, som ville gavne på mange andre områder.

Jeg er meget glad for, at så mange har været optaget af, at adoption skal gøres langt lettere. Når vi tænker på, at vi lever i en verden, hvor hundredtusindvis, ja, millioner af børn verden over mangler en far og en mor, bruger vi store ressourcer på en forkert måde. Vi sætter sygeplejersker, der kunne bruge deres tid på at hjælpe folk, som virkelig var syge, til at lave mere eller mindre kunstige befrugtninger. Jeg synes, vi kunne bruge de penge bedre, og vi kunne skaffe de forældreløse børn et langt bedre liv, hvis vi tog os af dem i stedet for at være optaget af alle mulige former for teknologifisering.

Jeg vil håbe, at udvalget vil afslutte sit arbejde med at lave en grundig betænkning og optrykke mange af bilagene, så vi, der sidder på sidelinjen, får mulighed for at følge med og kan stemme fornuftigt, når vi kommer dertil.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg synes, det er at gå alt, alt for vidt, når hr. Langkilde her kommer ind på racehygiejne osv.